Č. 9622.

Zaměstnanci veřejní: * Přiznání slovenské výhody ve formě vyšších požitků podle bodu II. B. zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov. (usnesení ministerské rady z 27. července 1920) jest opatřením o úpravě služebních příjmů ve smyslu § 151 plat. zák. č. 103/26 Sb.

(Nález ze dne 25. ledna 1923 č. 16.012/29.)

Věc: Alois J. v Bratislavě proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o slovenskou výhodu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: St-l byl v lednu 1919 jako respicient finanční stráže exponován z Čech na Slov.; dnem 1. května 1919 byl jmenován komisařem finanční stráže II. třídy a ke své žádosti z 2. května 1919 dekretem žal. úřadu z 1. července 1919 vrch. komisařem fin. stráže II. třídy v IX. hodn. třídě 3. platovém stupni pro obvod Slov. Dekretem gfř v Bratislavě z 11. září 1920 byl st-l při provádění reorganisace finanční stráže podle zák. č. 28/20 a vl. nař. č. 157/20 a 351/20 převzat k důchodkové kontrole a jmenován revidentem důchodkové kontroly v IX. hodn. třídě 4. stupni se zpětnou platností ke dni 1. září 1919. Při tom mu byly od 1. prosinec počínajíc poukázány požitky VIII. hodn. třídy 1. stupně, nabyté postupem do vyšších požitků podle zák. č. 541/19 a dodáno: »Ve Vašem dosavadním přidělení jako správce důchodkového kontrolního úřadu v Lučenci nenastává žádná změna. Výhoda z důvodu trvalého ustanovení na Slov. přiznána bude později.« Na obdržecím listu z 12. října 1920 připsal st-l, že přijímá tento dekret s výhradou, že mu bude ve smyslu čl. XII. odst. 2 zák. č. 541/19 a zásad schválených min. radou dne 27. července 1920 k tomuto jmenování přiznáno ještě povýšení o 1 hodn. třídu a 2 platové stupně.

Podáními z 29. března a z 15. května 1922 žádal st-l o přiznání této slovenské výhody v plném rozměru s poukazem na to, že mu výhoda ta byla v dekretu z 11. září 1920 slíbena. — — — — Žal. úřad nař. rozhodnutím žádosti z 29. března 1922 o udělení slovenské výhody nevyhověl proto, že v důsledku méně přiměřené kvalifikace za roky 1920 a 1922 a nálezu disc. komise při gfř ze 4. května 1923, potvrzeného vrchní disc. komisí při min. fin. z 24. března 1924, byl u st-le podle ustanovení 4. odstavce § 51 a 2. odstavce § 94 služ. pragmatiky postup do vyšších požitků až do 1. prosince 1926 nepřípustný. Rozhodnutí označeno za konečné.

Uvažuje o stížnosti musil nss nejprve zkoumati, byla-li věc pořadem adm. již vyřízena.

Nař. rozhodnutí bylo vydáno dne 23. dubna 1929, tedy již po vyhlášení a za účinnosti platového zákona č. 103/26 a sluší je proto po stránce procesní posuzovati podle předpisu § 151 cit. zák., který obsahuje zvláštní ustanovení o řízení ve věcech úpravy služebních příjmů

státních zaměstnanců. Nss vyslovil již v nál. Boh. A 7743/29 právní názor, že služebním příjmem podle platového zákona jest podle přirozeného smyslu těchto slov každá majetková hodnota, kterou zaměstnanec přijímá z titulu svého služebního poměru.

V daném případě žádal st-l z důvodu svého trvalého ustanovení na Slov. o t. zv. slovenskou výhodu v plném rozměru podle odstavce II. B zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov., schválených usnesením min. rady z 27. července 1920. Žal. úřad rozhoduje o žádosti st-lově jednal však o výhodě té tak, jakoby šlo o přiznání požitků vyšší hodn. třídy nebo vyšších stupňů platových, nikoli o povýšení, což je patrno z toho, že odůvodnil zamítavé vyřízení poukazem na to, že byl u st-le vyloučen podle ustanovení § 51 odst. 4 a § 94 odst. 2., služ. pragm. postup do vyšších požitků až do 1. prosince 1926. Proti tomuto pojetí žádosti nemá st-l stižního bodu, nýbrž dovozuje, že slovenská výhoda, t. j. tedy přiznání vyšších požitků nemůže mu býti odepřena proto, že měl již v roce 1921 dobrou kvalifikaci a nebylo žádné překážky postupu. Stojí tedy co do otázky rozsahu a obsahu t. zv. »slovenské výhody« na témže stanovisku jako žal. úřad a musí proto i nss vycházeti ze skutkového zjištění, že slovenská výhoda znamenala v daném případě jen přiznání vyšších požitků. Byla-li však obsahem nař. rozhodnutí toliko otázka přiznání t. zv. slovenské výhody ve formě vyšších požitků, šlo nepochybně o úpravu služebních příjmů v plném toho slova smyslu a jest tedy nař. výrok rozhodnutím o »služebních příjmech« ve smyslu § 151 plat. zák.

Podle odstavce 2. tohoto § může se zaměstnanec z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku zaměstnancovu, odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu (t. j. min. fin.). Měl proto st-l možnost podati proti nař. rozhodnutí odvolání a tím vyvolati o svém nároku konečné rozhodnutí min. fin. (Srv. stálou judikaturu nss-u Boh. A 7835/29, 8420/30, 8574/30, 9177/31).

Bylo by proto stížnost podanou přímo k nss odmítnouti jako nepřípustnou. Že však st-l nepoužil opravného prostředku normovaného v § 151 odst. 2 plat. zák. a obrátil se stížností přímo na nss, způsobil žal. úřad sám nesprávným poučením, kterým označil své rozhodnutí za konečné s vyloučením dalšího odvolání cestou správních úřadů. Pro tuto formální vadu bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zákona o ss.

Č. 9623.

Zaměstnanci veřejní.— Zdravotnictví: * Pro stanovení výše služebního platu státního obecního (obvodního) lékaře při převodu do nových platů podle zákona č. 105/26 není rozhodnou skutečná celková služební doba, kterou lékař vykazuje ke dni 1. ledna 1926, nýbrž doba zjištěná způsobem předepsaným v ustanovení § 30 odst. 2 a násl. vl. nař. č. 23/27.

(Nález ze dne 25. ledna 1932 č. 23.025/29.)